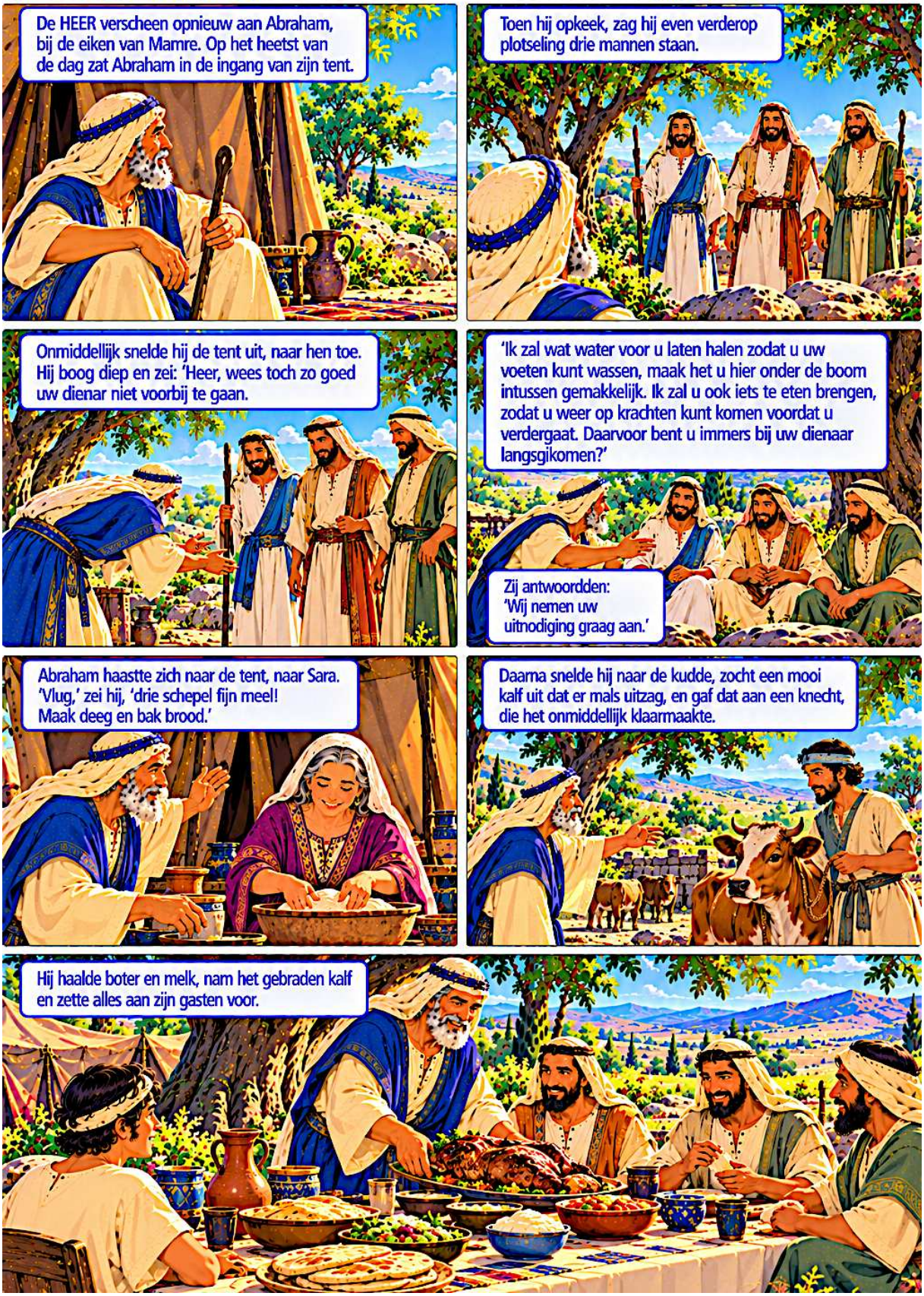
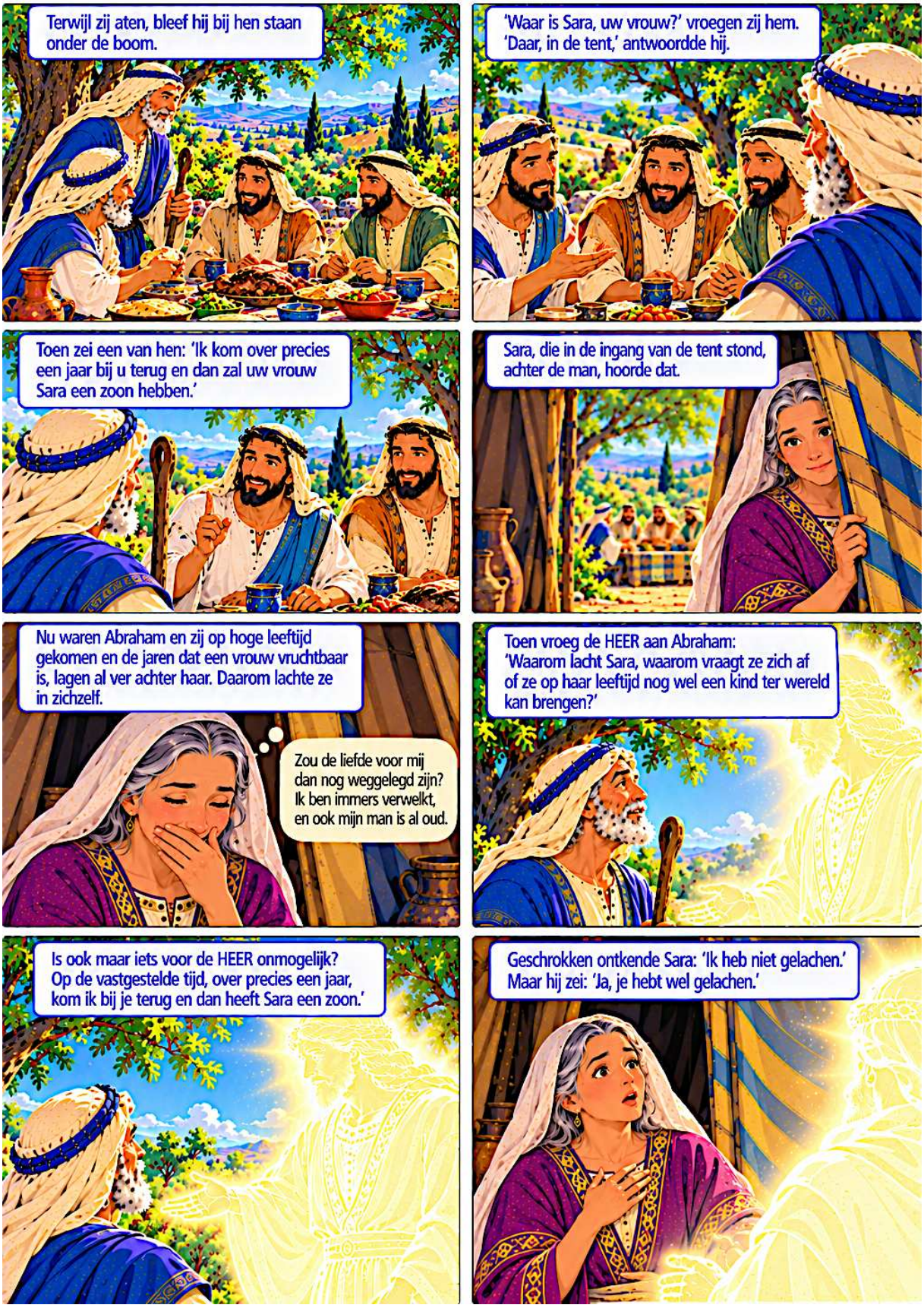

Genesis
deel 2
Hoofdstuk 18 t/m 28
Bijbel in Gewone Taal
Hans Vermeulen

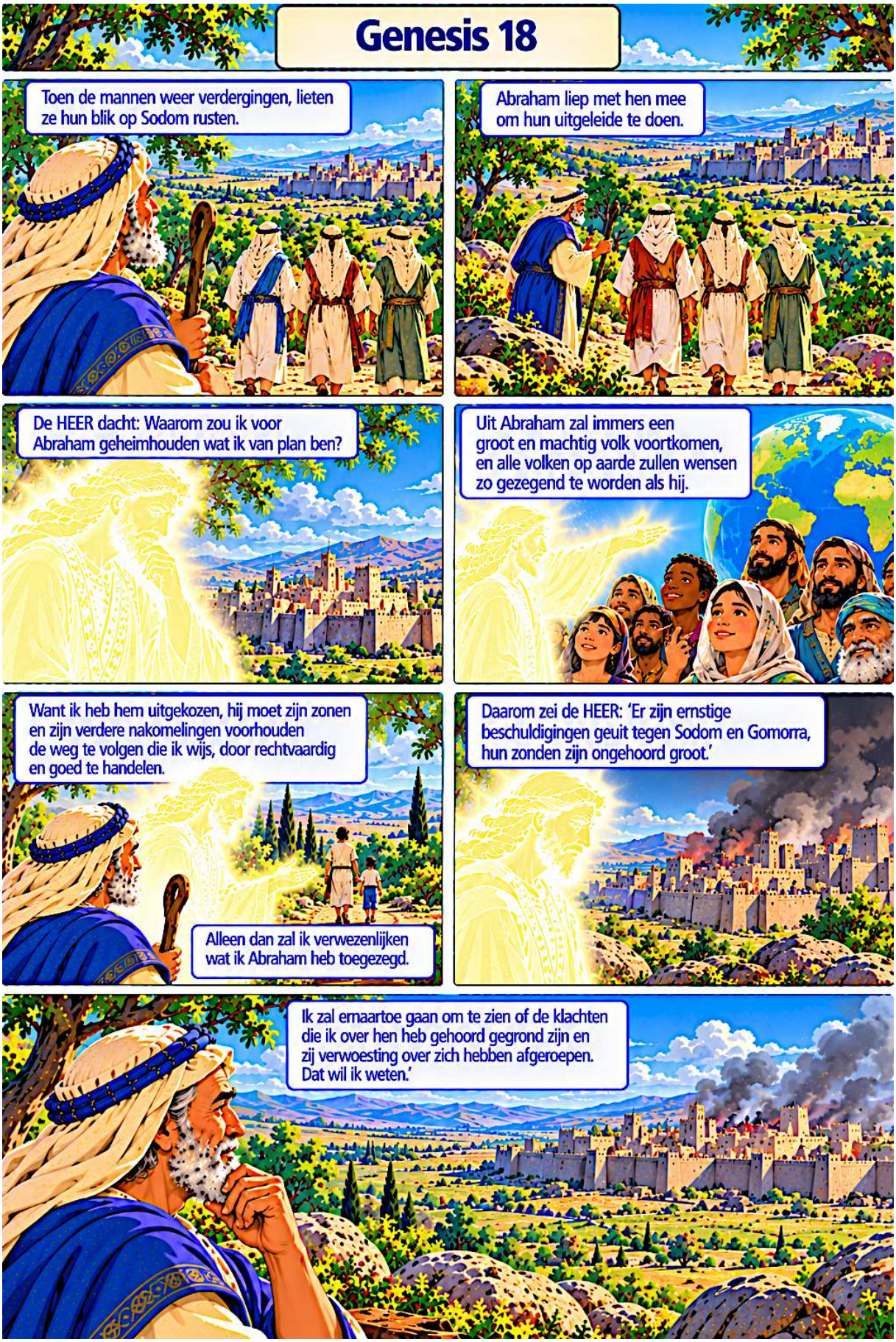
Genesis 18
Sodom en Gomorra

Genesis 18

Terwijl zij aten, bleef hij bij hen staan onder de boom.
'Waar is Sara, uw vrouw?' vroegen zij hem. 'Daar, in de tent,' antwoordde hij.
Toen zei een van hen: 'Ik kom over precies een jaar bij u terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.'
Sara, die in de ingang van de tent stond, achter de man, hoorde dat.
Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen al ver achter haar. Daarom lachte ze in zichzelf.
Zou de liefde voor mij dan nog weggelegd zijn? Ik ben immers verwelkt, en ook mijn man is al oud.
Toen vroeg de HEER aan Abraham: 'Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen?'
Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk? Op de vastgestelde tijd, over precies een jaar, kom ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.'
Geschrokken ontkende Sara: 'Ik heb niet gelachen.' Maar hij zei: 'Ja, je hebt wel gelachen.'

Genesis 18

Toen de mannen weer verdergingen, lieten ze hun blik op Sodom rusten.
Abraham liep met hen mee om hun uitgeleide te doen.
De HEER dacht: Waarom zou ik voor Abraham geheimhouden wat ik van plan ben?
Uit Abraham zal immers een groot en machtig volk voortkomen, en alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als hij.
Want ik heb hem uitgekozen, hij moet zijn zonen en zijn verdere nakomelingen voorhouden de weg te volgen die ik wijs, door rechtvaardig en goed te handelen.
Alleen dan zal ik verwezenlijken wat ik Abraham heb toegezegd.
Daarom zei de HEER: 'Er zijn ernstige beschuldigingen geuit tegen Sodom en Gomorra, hun zonden zijn ongehoord groot.'
Ik zal ernaartoe gaan om te zien of de klachten die ik over hen heb gehoord gegrond zijn en zij verwoesting over zich hebben afgeroepen. Dat wil ik weten.'

Genesis 18

Toen gingen de twee mannen weg, naar Sodom, terwijl Abraham bij de HEER bleef staan.
Abraham ging dichter naar hem toe en vroeg: 'Wilt u dan behalve de schuldigen ook de onschuldigen het leven benemen?'
Misschien dat er in die stad vijftig onschuldigen zijn. Zou u die dan ook uit het leven wegrukken en niet de hele stad vergeving schenken omwille van die vijftig onschuldige inwoners?'
Zoiets kunt u toch niet doen, hen samen met de schuldigen laten omkomen! Dan zouden schuldigen en onschuldigen over één kam worden geschoren. Dat kunt u toch niet doen! Hij die rechter is over de hele aarde moet toch rechtvaardig handelen?'
De HEER antwoordde: 'Als ik in Sodom vijftig onschuldigen aantref, zal ik omwille van hen de hele stad vergeving schenken.'
Hierop zei Abraham: 'Nu ik eenmaal zo vrij ben geweest de Heer aan te spreken, hoewel ik niets dan stof ben:
stel dat er aan die vijftig onschuldigen vijf ontbreken, zou u dan toch vanwege die vijf de hele stad verwoesten?'

Genesis 18

'Nee,' antwoordde hij, 'ik zal haar niet verwoesten als ik er vijfenveertig aantref.'
Opnieuw sprak Abraham hem aan: 'Stel dat het er maar veertig zijn.' 'Dan zal ik het niet doen omwille van die veertig.'
Toen zei hij: 'Ik hoop dat u niet kwaad wordt, Heer, wanneer ik het waag door te gaan: stel dat het er maar dertig zijn.'
'Ik zal het niet doen als ik er dertig aantref.'
Hierop zei hij: 'Ik ben zo vrij de Heer opnieuw aan te spreken: stel dat het er maar twintig zijn.'
'Dan zal ik de stad niet verwoesten omwille van die twintig.'
Abraham zei: 'Ik hoop dat u niet kwaad wordt, Heer, wanneer ik het nog één keer waag iets te zeggen: stel dat het er maar tien zijn.' 'Dan zal ik haar niet verwoesten omwille van die tien.'
Zodra de HEER zijn gesprek met Abraham had beëindigd, ging hij weg. En Abraham keerde terug naar de plaats waar hij woonde.

Genesis 19
Lot krijgt gasten

Genesis 19

Lot ging naar buiten.
Hij deed de deur dicht ...
... en hij zei: 'Maar mannen van Sodom!
Zoiets kunnen jullie niet doen!'
Luister, ik heb twee dochters.
Die hebben nog nooit met een man geslapen.
Die zal ik bij jullie brengen.
Doe met hen wat je wilt,
maar doe deze mannen niets.
Zij zijn mijn gasten. Ik moet hen beschermen.'
Maar de mannen van Sodom riepen:
'Ga opzij! Jij bent maar een vreemde in deze stad.
Dus jij hebt niets over ons te zeggen.'
'Wacht maar, we zullen jou eerst eens
even pakken!' Ze kwamen op Lot af
en wilden de deur openbreken.
Maar de gasten van Lot trokken hem naar binnen
en deden de deur op slot.
Ze zorgden ervoor dat de mannen buiten
opeens blind werden. Ze konden niet eens
meer de deur van het huis vinden.

Genesis 19
Sodom zal verwoest worden

Genesis 19
Buiten de stad bleven ze staan.
Eén van de mannen zei: 'Vlucht toch, want je leven is in gevaar!
Vlucht de bergen in.
Blijf nergens in het dal stilstaan
en kijk niet om. Anders zul je sterven.'
Maar Lot zei: 'Ach heer, ik weet dat u het beste voor mij wilt.
U hebt mijn leven gered. Maar de bergen zijn te ver.
Dat haal ik niet en dan sterf ik toch nog.
Dat stadje daar is dichtbij,
daar kan ik naartoe vluchten.
Dan ben ik gered. In zo'n kleine stad
ben ik toch wel veilig?'
De man zei: 'Goed. Dat stadje zal niet verwoest worden.
Vlucht daarheen. Maar snel, want ik kan Sodom niet
verwoesten voordat jij in dat stadje bent.'
Vanaf toen werd dat stadje Soar genoemd.

Genesis 19

De Heer verwoest Sodom en Gomorra

Genesis 19
De dochters van Lot

Genesis 20

Abraham en Sara bij Abimelech

Genesis 20
Abraham en Sara bij Abimelech

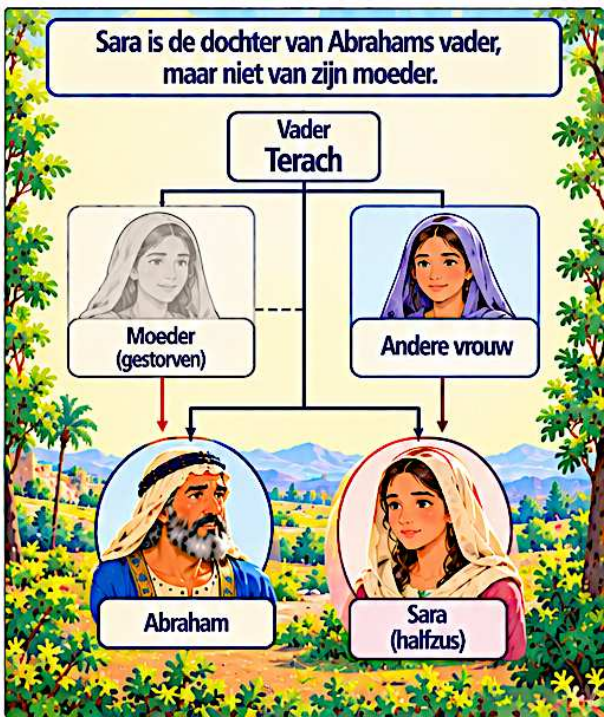

Genesis 20

Abraham en Sara bij Abimelech

Genesis 20

Abraham en Sara bij Abimelech

Genesis 21

Abraham en Sara krijgen een zoon
Hagar en Ismaël

Genesis 21
Hagar en Ismaël

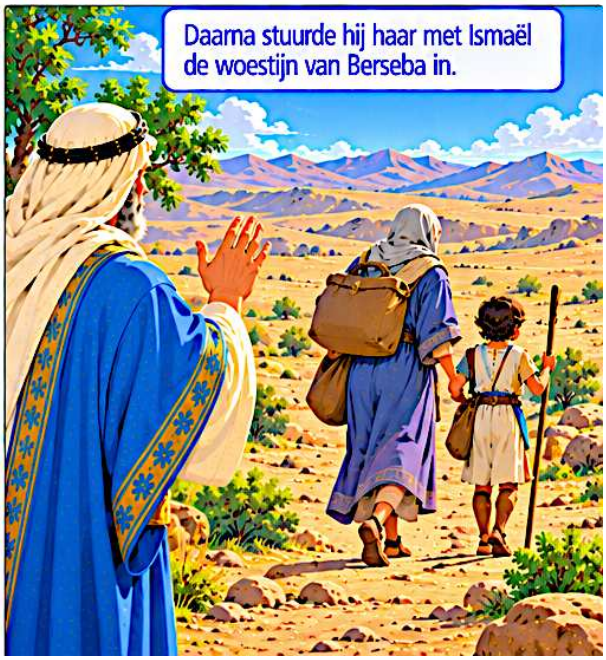

Genesis 21

God helpt Hagar en Ismaël

Genesis 21

Abraham en Abimelech

Abimelech wil met Abraham samenwerken

Genesis 21

Abimelech en Abraham maken afspraken

Genesis 22

Abraham op de proef gesteld

Genesis 22

Hij pakte het hout voor het offer, legde het op de schouders van zijn zoon Isaak en nam zelf het vuur en het mes. Zo gingen zij samen verder.

'Vader,' zei Isaak. 'Wat wil je me zeggen, mijn jongen?' antwoordde Abraham.

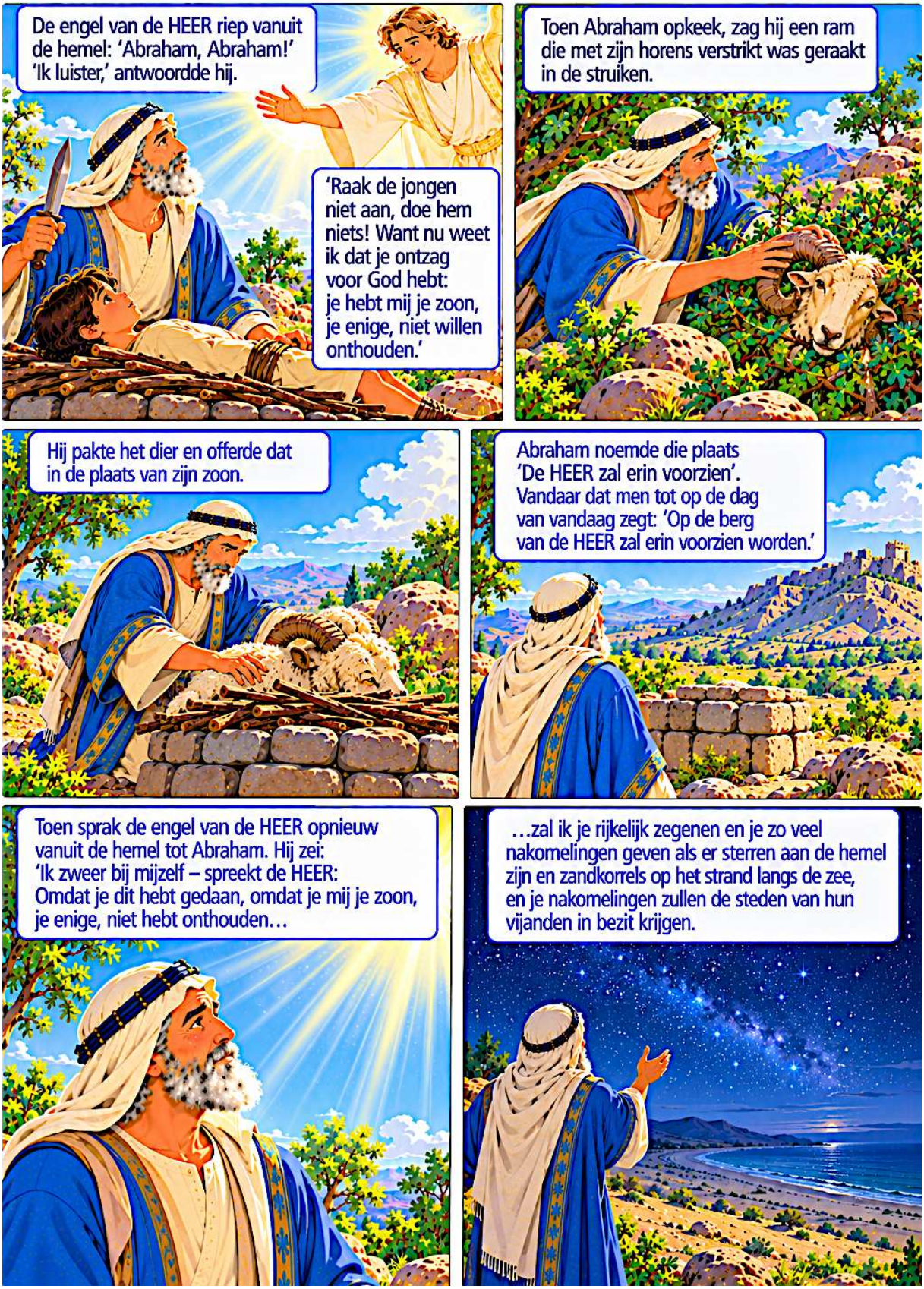

'We hebben vuur en hout,' zei Isaak, 'maar waar is het lam voor het offer?'

Abraham antwoordde: 'God zal zich zelf van een offerlam voorzien, mijn jongen.' En samen gingen zij verder.

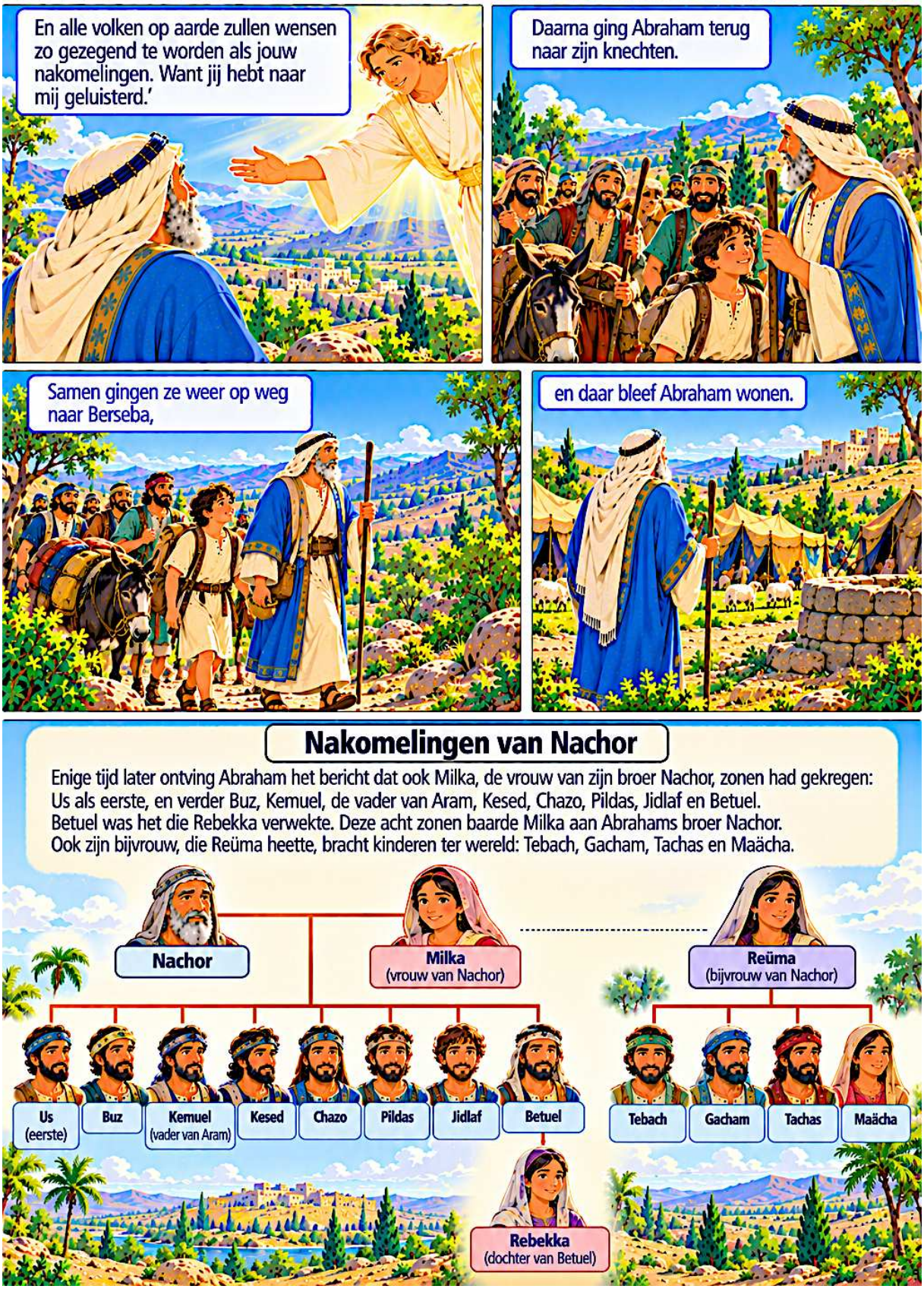

Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout.

Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten.
Maar een engel van de HEER riep vanuit de hemel: 'Abraham, Abraham!'

Genesis 22

De engel van de HEER riep vanuit de hemel: 'Abraham, Abraham!' 'Ik luister,' antwoordde hij.
'Raak de jongen niet aan, doe hem niets! Want nu weet ik dat je ontzag voor God hebt: je hebt mij je zoon, je enige, niet willen onthouden.'
Toen Abraham opkeek, zag hij een ram die met zijn horens verstrikt was geraakt in de struiken.
Hij pakte het dier en offerde dat in de plaats van zijn zoon.
Abraham noemde die plaats 'De HEER zal erin voorzien'. Vandaar dat men tot op de dag van vandaag zegt: 'Op de berg van de HEER zal erin voorzien worden.'
Toen sprak de engel van de HEER opnieuw vanuit de hemel tot Abraham. Hij zei: 'Ik zweer bij mijzelf – spreekt de HEER: Omdat je dit hebt gedaan, omdat je mij je zoon, je enige, niet hebt onthouden…
…zal ik je rijkelijk zegenen en je zo veel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn en zandkorrels op het strand langs de zee, en je nakomelingen zullen de steden van hun vijanden in bezit krijgen.

Genesis 22

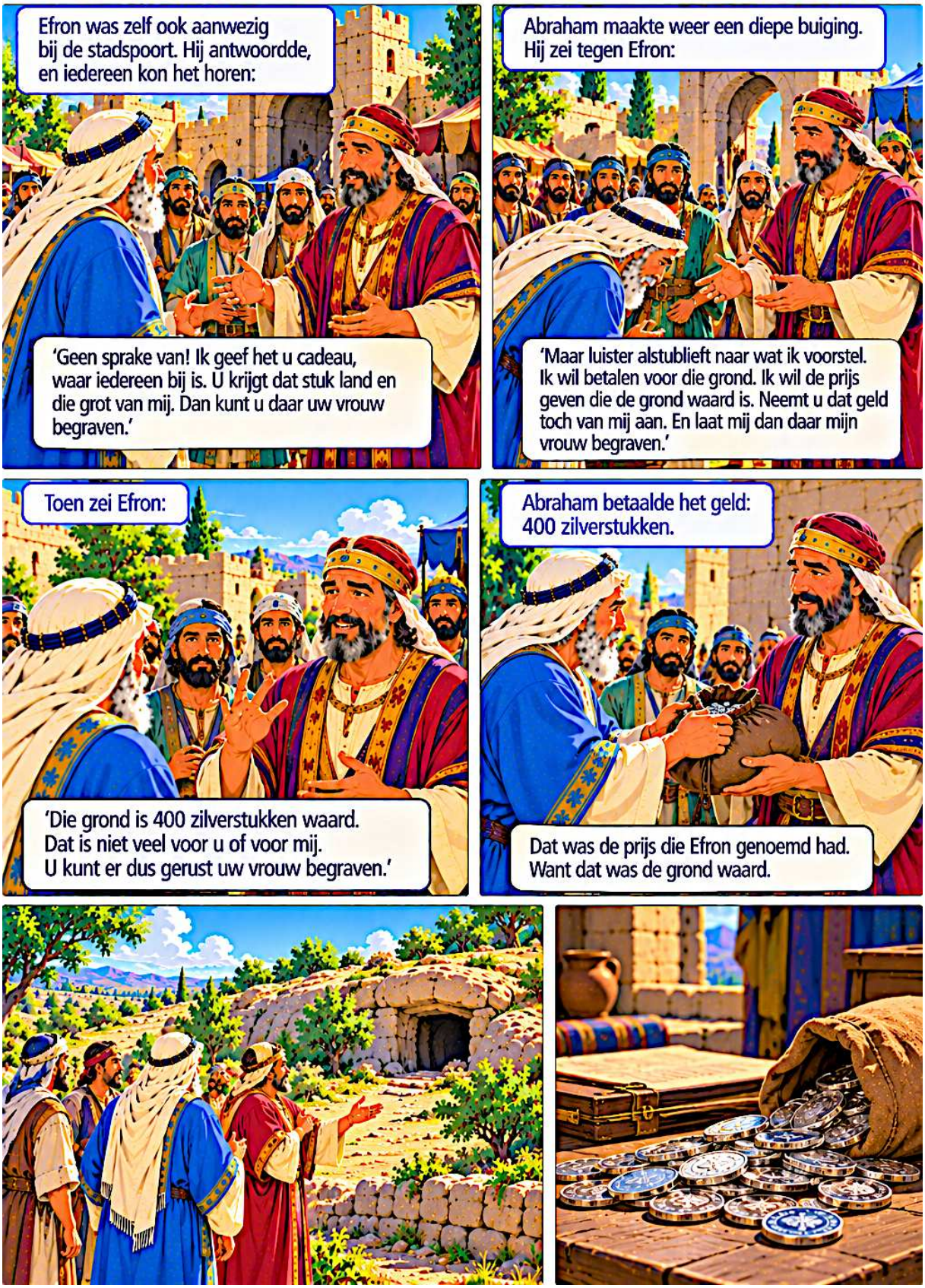

En alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jouw nakomelingen. Want jij hebt naar mij geluisterd.'
Daarna ging Abraham terug naar zijn knechten.
Samen gingen ze weer op weg naar Berseba,
en daar bleef Abraham wonen.
Nakomelingen van Nachor
Enige tijd later ontving Abraham het bericht dat ook Milka, de vrouw van zijn broer Nachor, zonen had gekregen:
Us als eerste, en verder Buz, Kemuel, de vader van Aram, Kesed, Chazo, Pildas, Jidlaf en Betuel.
Betuel was het die Rebekka verwekte. Deze acht zonen baarde Milka aan Abrahams broer Nachor.
Ook zijn bijvrouw, die Reüma heette, bracht kinderen ter wereld: Tebach, Gacham, Tachas en Maächa.
Nachor
Milka
(vrouw van Nachor)
Reüma
(bijvrouw van Nachor)
Us
(eerste)
Buz
Kemuel
(vader van Aram)
Kesed
Chazo
Pildas
Jidlaf
Betuel
Tebach
Gacham
Tachas
Maächa
Rebekka
(dochter van Betuel)

Genesis 23
Sara sterft

Genesis 23

Abraham betaalt Efron voor een graf

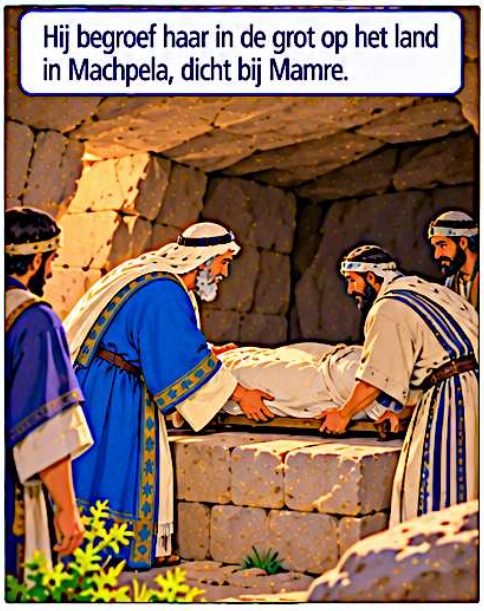
Genesis 23
Abraham begraaft Sara

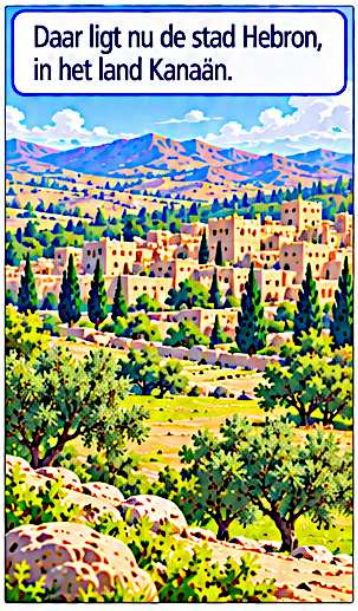

Genesis 24
Een vrouw voor Isaak

Genesis 24
Een vrouw voor Isaak

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

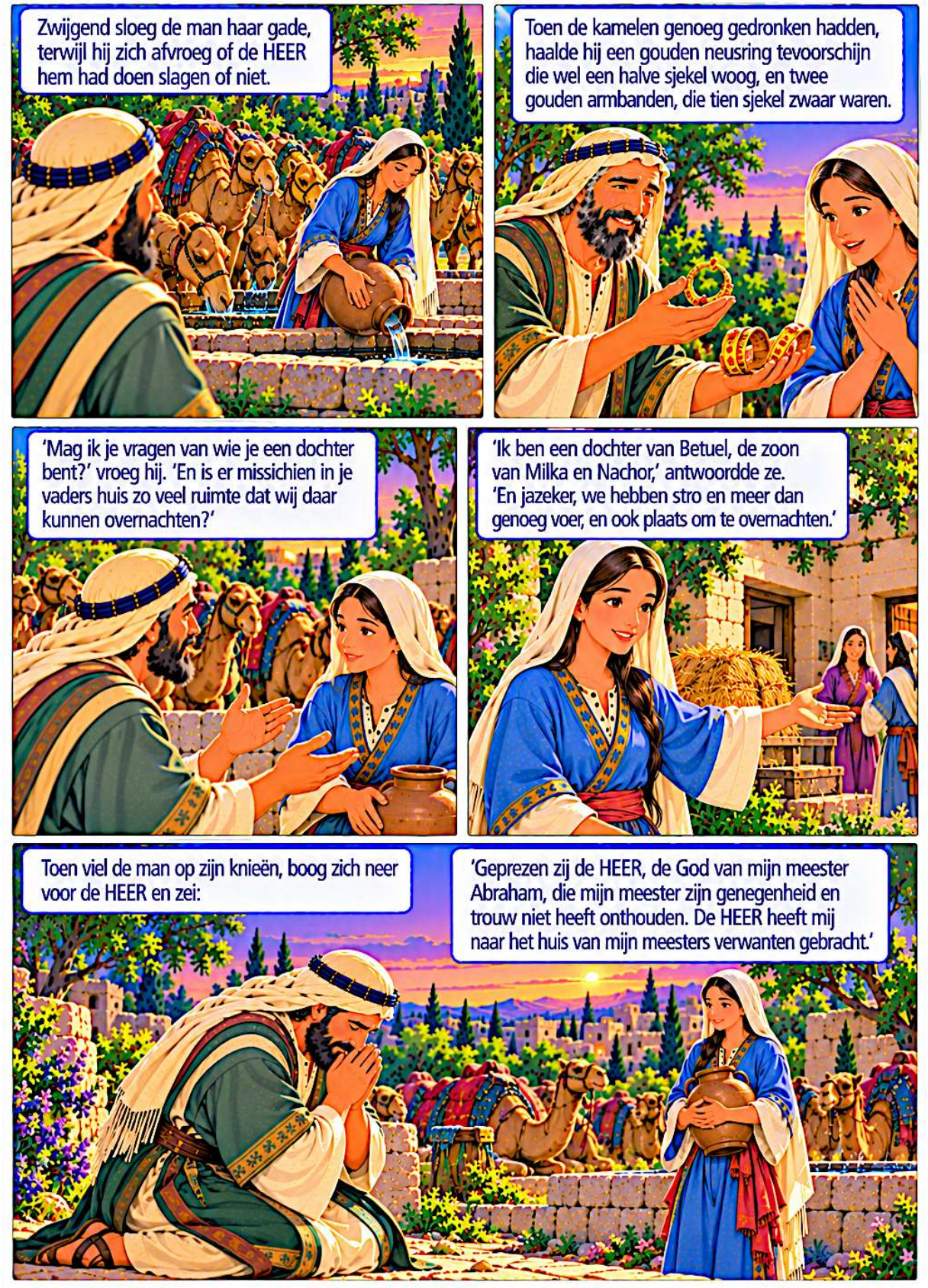

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

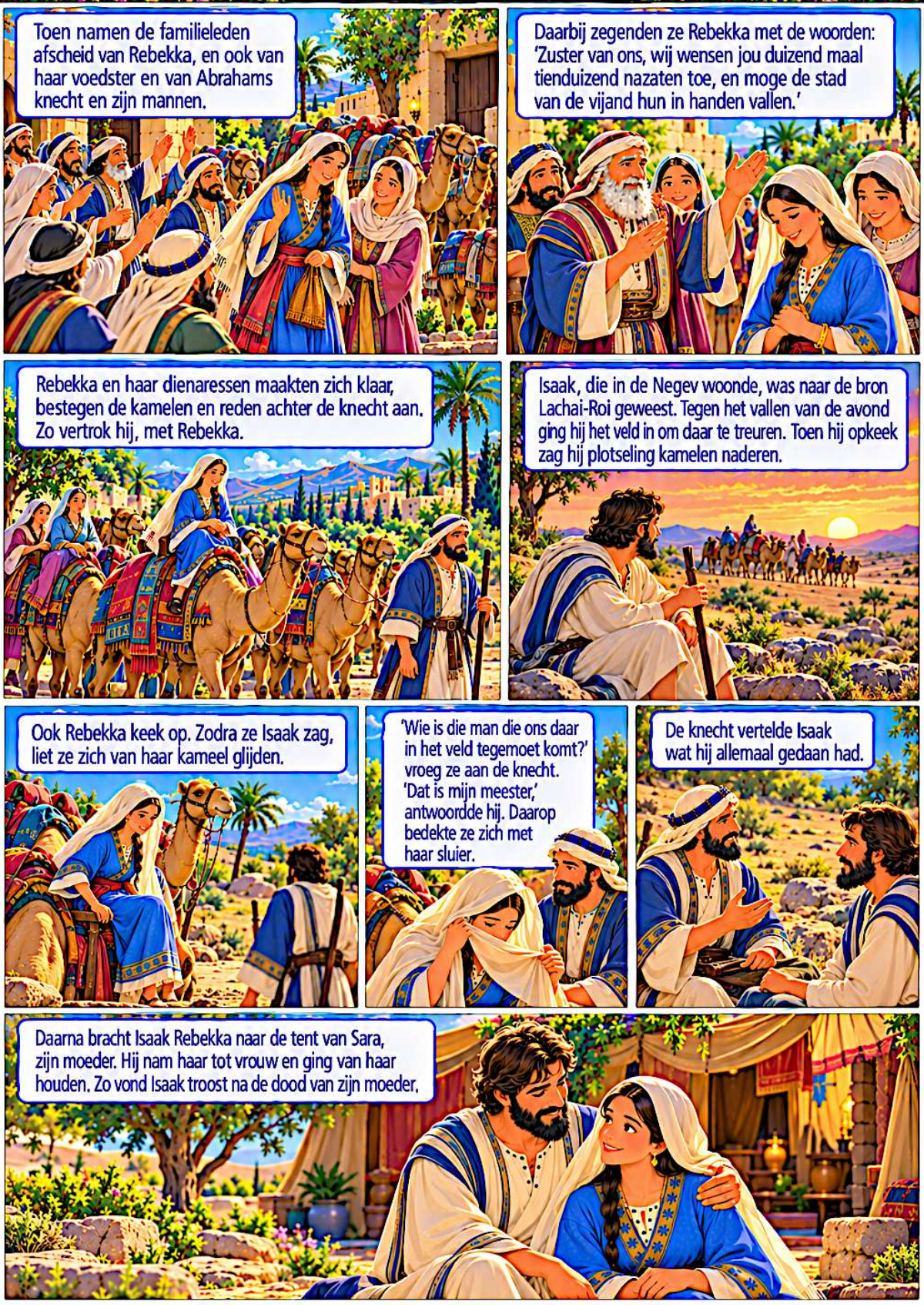

Genesis 24

Een vrouw voor Isaak

Genesis 25

Abraham krijgt nog meer zonen

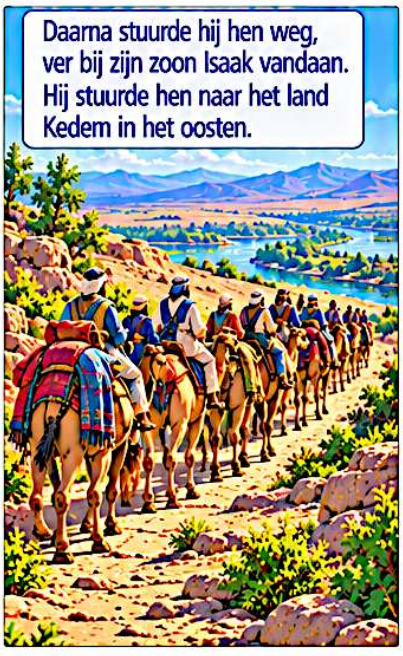

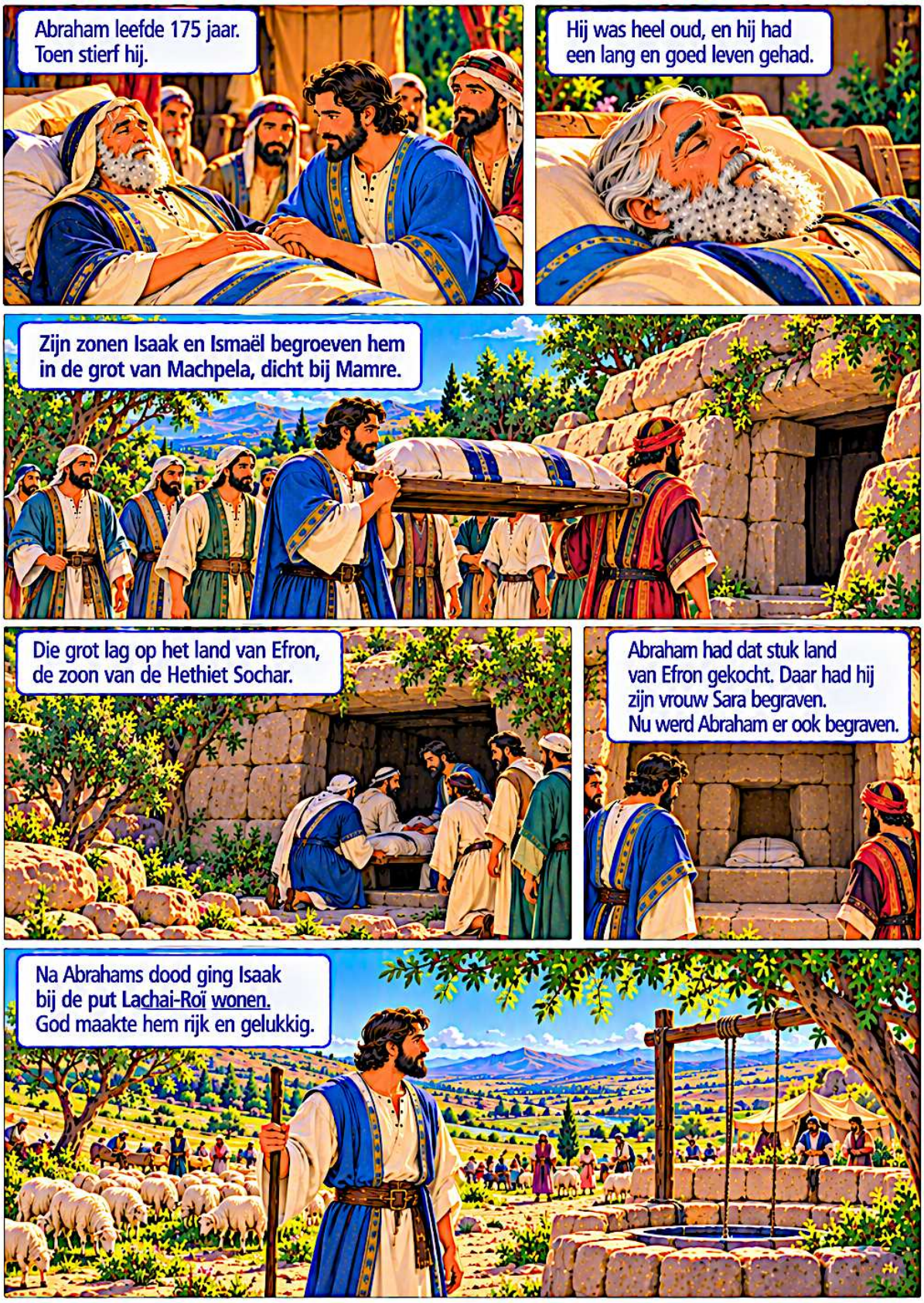

Genesis 25
Abraham sterft

Genesis 25

De nakomelingen van Ismaël

Genesis 25 – Jakob en Esau

Isaak en Rebekka krijgen kinderen

Genesis 25 – Jakob en Esau

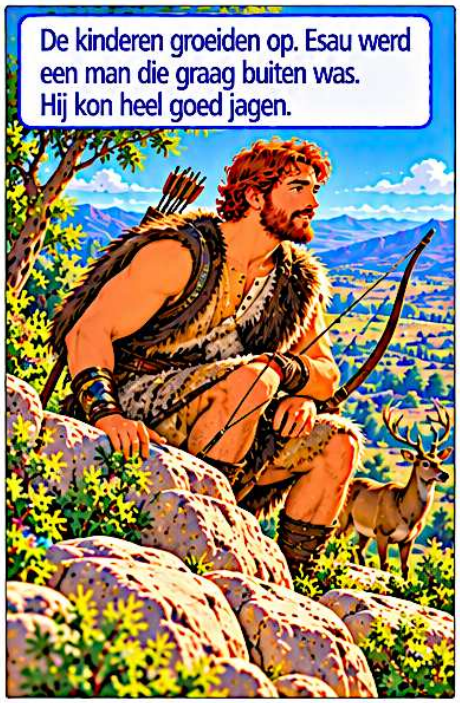
Jakob en Esau worden geboren

Genesis 25 – Jakob en Esau

Esau verkoopt zijn erfenis

Genesis 26

God belooft Isaak veel nakomelingen

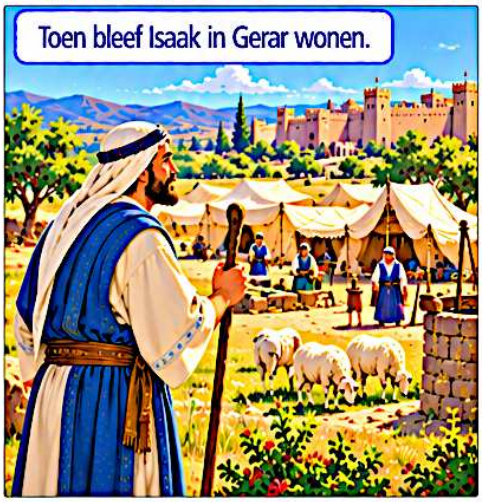

Genesis 26

Isaak zegt dat Rebekka zijn zus is

Genesis 26

Isaak zegt dat Rebekka zijn zus is

Genesis 26

De Filistijnen zijn jaloers op Isaak

Isaak graaft veel putten

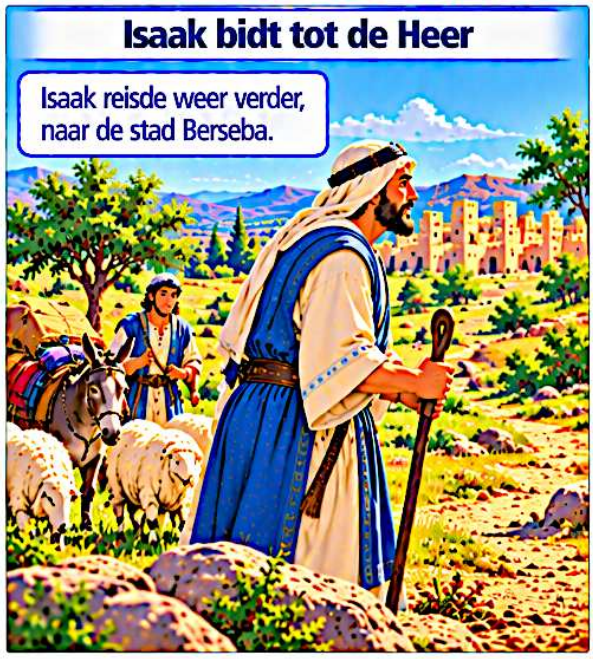
Genesis 26

Op een keer hadden de knechten van Isaak in het dal een nieuwe put gegraven. Daar vonden ze heel helder water.

Maar de herders uit Gerar maakten ruzie met de herders van Isaak. Ze zeiden: 'Dat water is van ons!'
Isaak noemde de put waar de ruzie geweest was, Esek.

De herders van Isaak groeven nog een put, en weer kwam er ruzie.
Isaak noemde die put Sitna.

Toen ging Isaak daar weg. Een eind verderop liet hij weer een put graven. Deze keer kwam er geen ruzie.
Isaak noemde die put Rechobot.
'Nu heeft de Heer ons ruimte gegeven,' zei hij.
'In dit gebied kunnen we een grote familie worden.'

Isaak bidt tot de Heer
Isaak reisde weer verder, naar de stad Berseba.

Daar kwam 's nachts de Heer bij hem.
'Ik ben de God van je vader Abraham,' zei de Heer.
'Wees niet bang, want ik ben bij je. Ik zal je rijk en gelukkig maken. Ik zal je veel nakomelingen geven, omdat Abraham altijd naar mij geluisterd heeft.'

Genesis 26

Abimelech wil met Isaak samenwerken

Genesis 26

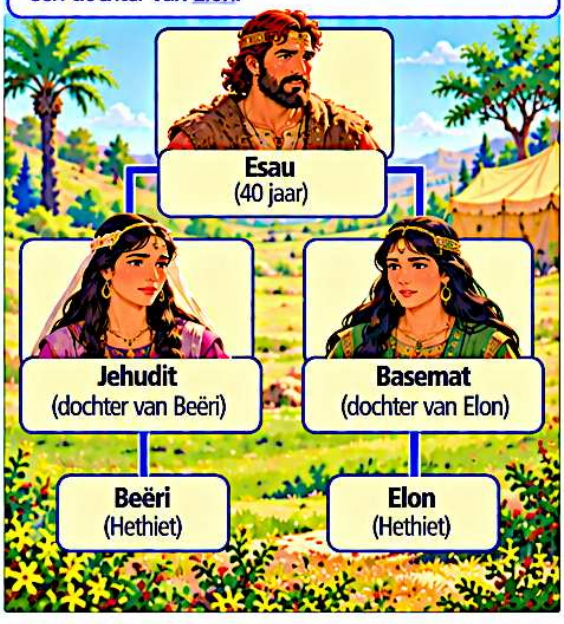

Isaak zegent Jakob

Toen Esau veertig jaar oud was, trouwde hij met Jehudit en Basemat. Dat waren Hethitische vrouwen. Jehudit was een dochter van Beëri, en Basemat was een dochter van Elon.

Genesis 27

Toen Isaak oud geworden was en zijn ogen zo zwak waren geworden dat hij niet meer kon zien, riep hij Esau bij zich, zijn oudste zoon.

'Mijn zoon,' zei hij. 'Wat wilt u mij zeggen?' vroeg Esau.

Toen zei Isaak: 'Luister, ik ben oud, iedere dag kan voor mij de laatste zijn.

Neem daarom je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, ga het veld in en schiet een stuk wild voor me.

Maak dat voor me klaar zoals ik het lekker vind en breng me dat te eten; het zal mij de kracht geven om je te zegenen voordat ik sterf.'

Rebekka had gehoord wat Isaak tegen zijn zoon Esau zei.

Nadat Esau eropuit was getrokken om een stuk wild voor zijn vader te schieten, zei ze tegen haar zoon Jakob: 'Luister, ik hoorde je vader tegen je broer zeggen:

"Maak een lekker maal van wildbraad voor me klaar en breng me dat te eten, want ik wil je voor mijn dood zegenen met de HEER als getuige."

Doe jij nu precies wat ik je zeg, mijn zoon.

Ga naar de kudde en zoek twee malse bokjes voor me uit.

Genesis 27

Die maak ik dan voor je vader klaar zoals hij het lekker vindt. Daarna breng jij ze je vader te eten, en dan zal hij jou voor zijn dood zegenen.'

Jakob wierp tegen: 'Maar Esau is toch helemaal behaard, terwijl ik juist een gladde huid heb! Misschien raakt vader me aan, dan zal hij me een bedrieger vinden en breng ik een vloek over me in plaats van zegen.'

Maar zijn moeder zei: 'Die vloek moet mij dan maar treffen, mijn zoon. Doe nu wat ik zeg en ga die bokjes voor me halen.'

Dus ging hij ze halen en bracht ze naar zijn moeder,

en zij maakte ze klaar zoals zijn vader het lekker vond.

Toen pakte Rebekka kleren van haar oudste zoon Esau, de kostbaarste die ze kon vinden, en die liet ze haar jongste zoon Jakob aantrekken.

En over zijn handen en over zijn gladde hals trok ze het vel van de bokjes.

Genesis 27

Hierna overhandigde ze Jakob het smakelijke gerecht dat ze had klaargemaakt, met brood erbij.

Zo ging hij naar zijn vader. 'Vader,' zei hij.
'Ja, mijn zoon,' zei Isaak. 'Wie ben je?'

Jakob antwoordde zijn vader: 'Ik ben Esau, uw eerstgeboren zoon. Ik heb gedaan wat u me hebt gevraagd. Kom, ga overeind zitten en eet van wat ik heb geschoten; dat zal u de kracht geven om mij te zegenen.'

'Hoe heb je zo snel iets kunnen vinden, mijn zoon!' zei Isaak.
En hij antwoordde: 'Doordat de HEER, uw God, alles zo gunstig voor me liet verlopen.'

Toen zei Isaak tegen Jakob: 'Kom eens wat dichterbij, mijn zoon, zodat ik kan voelen of je inderdaad mijn zoon Esau bent of niet.'

Jakob kwam dichter bij zijn vader staan en deze betastte hem. Het is Jakobs stem, dacht hij, maar het zijn Esaus handen.

Omdat Jakobs handen even behaard waren als die van zijn broer Esau, herkende Isaak hem niet en dus zegende hij hem.

'Ben je echt mijn zoon Esau?' vroeg hij nog.
'Ja,' antwoordde Jakob.

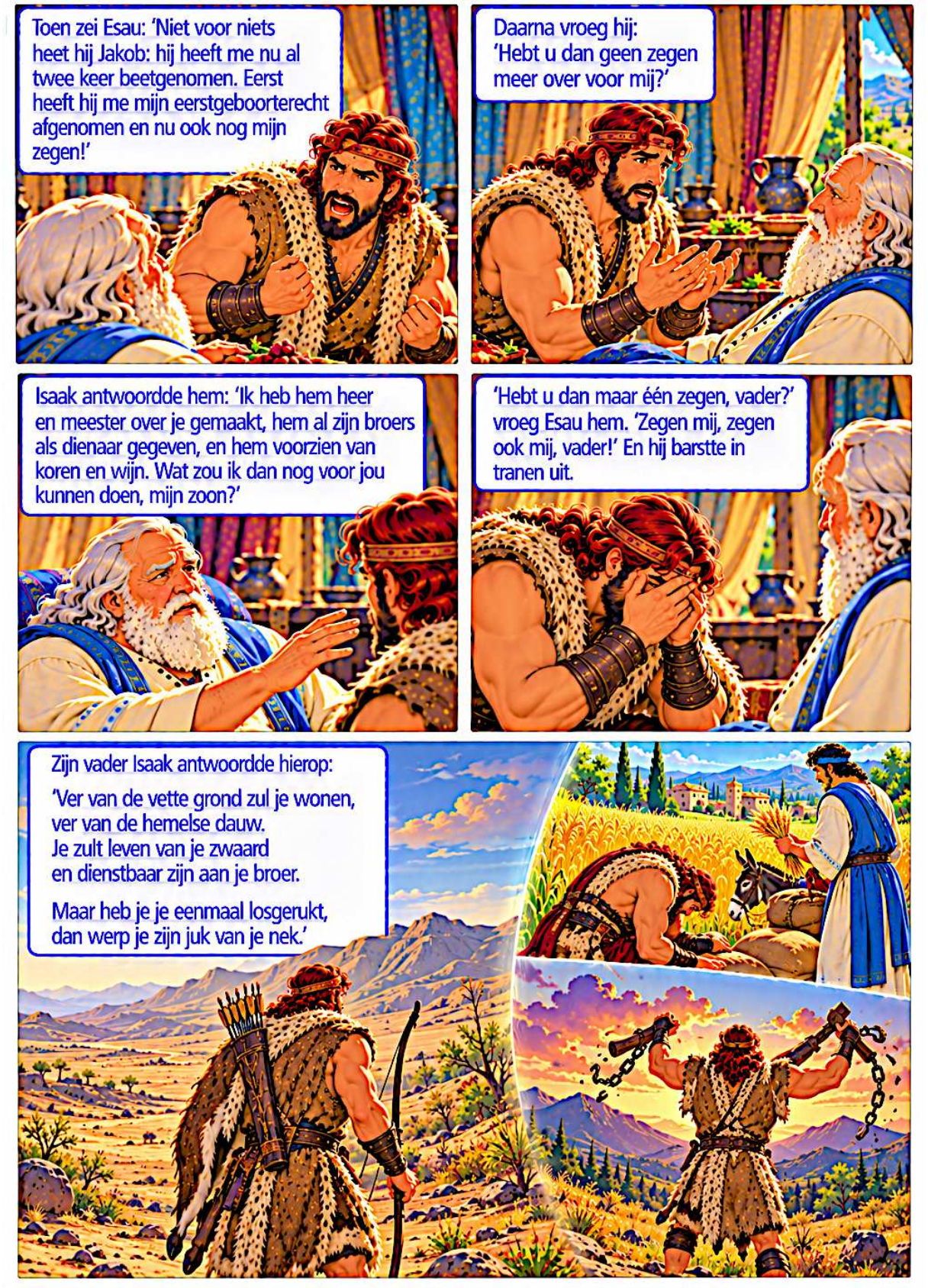
Genesis 27

Toen zei hij: 'Zet het wildbraad dan dichter bij me, zodat ik ervan kan eten, mijn zoon, en de kracht vind om je te zegenen.'
Jakob zette het dichter bij hem en Isaak at ervan. Ook bracht hij hem wijn, en hij dronk ervan.
Toen zei Isaak tegen Jakob: 'Kom eens dichterbij, mijn zoon, en kus me.'
Hij kwam dicht bij hem staan en kuste hem. Toen Isaak zijn kleren rook, sprak hij deze zegen over hem uit:
'De geur van mijn zoon is de geur van het veld, het veld dat de HEER heeft gezegend.
God geve je dauw uit de hemel
en vette, vruchtbare aarde,
een overvloed van koren en wijn.
Volken zullen je dienen,
naties zich voor je buigen.
Je zult heer zijn over je broers,
macht hebben over je moeders zonen.
Vervloekt wie jou vervloekt,
gezegend wie jou zegent.'

Genesis 27

Toen Isaak Jakob gezegend had en Jakob nog maar net bij zijn vader was weggegaan, kwam zijn broer Esau thuis van de jacht.
Ook hij maakte een smakelijk gerecht klaar, bracht het zijn vader en zei tegen hem: 'Ga overeind zitten, vader, en eet van wat uw zoon heeft geschoten; dat zal u de kracht geven om mij te zegenen.'
'Wie ben jij?' vroeg zijn vader Isaak hem. 'Ik ben het, Esau, uw zoon, uw eerstgeborene.'
Toen schrok Isaak hevig en zei: 'Maar wie was het dan die mij net een stuk wild heeft gebracht dat hij geschoten had? Ik heb ervan gegeten voordat jij kwam en ik heb hem gezegend. En die zegen zal op hem blijven rusten!'
Toen Esau dat van zijn vader hoorde, slaakte hij een wilde, wanhopige kreet en hij smeekte zijn vader: 'Zegen mij, zegen ook mij, vader!'
Maar Isaak antwoordde: 'Je broer is me komen bedriegen en is er met jouw zegen vandoor gegaan.'

Genesis 27

Toen zei Esau: 'Niet voor niets heet hij Jakob: hij heeft me nu al twee keer beetgenomen. Eerst heeft hij me mijn eerstgeboorterecht afgenomen en nu ook nog mijn zegen!'
Daarna vroeg hij: 'Hebt u dan geen zegen meer over voor mij?'
Isaak antwoordde hem: 'Ik heb hem heer en meester over je gemaakt, hem al zijn broers als dienaar gegeven, en hem voorzien van koren en wijn. Wat zou ik dan nog voor jou kunnen doen, mijn zoon?'
'Hebt u dan maar één zegen, vader?' vroeg Esau hem. 'Zegen mij, zegen ook mij, vader!' En hij barstte in tranen uit.
Zijn vader Isaak antwoordde hierop:
'Ver van de vette grond zul je wonen,
ver van de hemelse dauw.
Je zult leven van je zwaard
en dienstbaar zijn aan je broer.
Maar heb je je eenmaal losgerukt,
dan werp je zijn juk van je nek.'

Genesis 27

Van toen af haatte Esau zijn broer omdat zijn vader hem had gezegend, en hij zei bij zichzelf: Het duurt niet lang meer of de dagen van rouw om mijn vader breken aan, dan vermoord ik Jakob.

Toen Rebekka vernam wat haar oudste zoon Esau van plan was, liet ze haar jongste zoon Jakob bij zich komen. 'Luister,' zei ze, 'je broer Esau zint op wraak, hij wil je vermoorden.

Doe daarom wat ik zeg, mijn zoon: vlucht onmiddellijk naar mijn broer Laban in Charan. Blijf voorlopig bij hem, totdat de woede van je broer bedaard is. Ik zal je laten terughalen als zijn woede bekoeld is en hij vergeten is wat je hem hebt aangedaan. Waarom zou ik me op een en dezelfde dag van jullie beiden laten beroven?'
Charan

Daarna zei Rebekka tegen Isaak: 'Ik kan die Hethitische vrouwen niet meer luchten of zien. Stel je voor dat Jakob ook trouwt met zo'n Hethitische, zo'n meisje van hier, wat heeft het leven mij dan nog te bieden?'

Genesis 28

Toen liet Isaak Jakob bij zich komen.
Hij zegende hem opnieuw en zei:
'Jij moet niet met een vrouw hier uit Kanaän trouwen.'
Ga naar Paddan-Aram, waar de familie van je grootvader Betuel woont.
En trouw met een dochter van je oom Laban.
Paddan-Aram
Nachor
Betuel
Rebekka
Laban
Jakob
Esau
De machtige God zal je rijk en gelukkig maken.
Hij zal je veel kinderen geven, zodat er later heel veel volken van je afstammen.
Hij zal jou en je nakomelingen net zo rijk en gelukkig maken als Abraham.
Je woont nu nog als vreemdeling in dit land.
Maar God heeft het land aan Abraham gegeven.
En later zal het van jou zijn.'
Toen stuurde Isaak Jakob weg.
Jakob ging op weg naar Paddan-Aram.
Daar woonde Laban, de zoon van Betuel.
Laban was een broer van Jakobs moeder Rebekka en een oom van Jakob en Esau.
Paddan-Aram

Genesis 28

Esau trouwt met een dochter van Ismaël

Genesis 28
Jakob in Betel

Genesis 28

Jakob in Betel

Jakob begrijpt dat de Heer er was

